

N:o 107.

Af herr **E. Svensson** från Karlskrona, *om ändrad lagstiftning rörande försäljning af maltdrycker.*

Tvenne gånger har jag haft äran att inför Riksdagens Andra Kammare frambara motion derom, att maltdrycker af viss mindre alkoholhalt icke måtte vara hänförliga under bestämmelserna uti förordningen af den 24 oktober 1885, angående försäljning af vin och maltdrycker m. m.; och under förlidet års riksdag lyckades ifrågavarande motion äfven vinna Andra Kammarens bifall med den aktningvärda majoriteten af 117 röster mot 62.

Men oaktadt, såsom ofvan blifvit nämnt, 1890 års Riksdags Andra Kammare med så stor majoritet biföll motionen, blef den dock af dess Första Kammare afslagen. Vi stå följaktligen fortfarande på den punkt, att den person, som till en törstande försäljer en så oskadlig och omöjligen berusande dryck som svagdricka, utan att på sätt ofvannämnda förordning bestämmer dertill hafva förvärfvat sig särskild rättighet, äfvensom tillverkare af denna vara, som låter den förtäras inom sitt egande område, kan af hvem som helst åtalas och måste dömas skyldig såsom lagbrytare; ett förhållande, som tyckes stå i rak strid mot de grundsatser, hvilka fastslagits uti vår näringslagstiftning.

Enär jag är lifligt öfvertygad, att ett frigifvande af försäljningen af de maltdrycker, som i följd af sin ringa alkoholhalt icke äro berusande, öfverensstämmer med allmänna meningen inom landet och omöjligen kan på ringaste sätt verka skadligt, så vågar jag dels på de skäl, som framhållits uti min motion, n:o 67, vid 1889 års riksdag, dels ock på de grunder, som anförts uti Andra Kammarens andra tillfälliga utskotts betänkande n:o 3, år 1890, ännu en gång väcka frågan till lif.

Då emellertid under förra årets diskussion öfver ifrågavarande ärende åtskilliga talare ansågo den föreslagna gränsen af alkoholhalt hos de maltdrycker, hvilka borde lemnas fria till försäljning, icke väl vald, skall jag denna gång icke tillåta mig att föreslå någon viss bestämd alkoholhalt, utan torde gränsen härför lättast och säkrast kunna utrönas genom de undersökningar, som regeringen, derest motionen vinner Riksdagens bifall, icke lär underlåta att vidtaga.

På de grunder, som jag här ofvan haft äran framhålla, vågar jag vördsamt hemställa,

att Riksdagen behagade besluta att i skrifvelse till Kongl. Maj:t anhålla om sådana förändringar uti kongl. förordningen af den 24 oktober 1885 angående försäljning af vin och maltdrycker m. m., att de maltdrycker, hvilka innehålla så låg procent alkoholhalt att de icke kunna anses verka berusande, måtte varda från bestämmelserna uti nämnda förordning undantagna.

Om remiss till tillfälligt utskott anhålles vördsamt.

Stockholm den 29 januari 1891.

Edv. Svensson.

Uti förestående motion instämma:

<i>Nils Nilsson,</i> Skärhus.	<i>Joh. Nydahl.</i>	<i>C. G. Bruse.</i>
<i>Carl Palm.</i>	<i>O. Andersson,</i> Hasselbol.	<i>Olof Olson,</i> Stensdalen.
<i>Edvard Wavrinsky.</i>	<i>J. A. Lundström.</i>	<i>Anders Olsson,</i> Ornakärr.
<i>P. Truedsson.</i>	<i>B. P. Ersson.</i>	<i>A. F. Liljeholm.</i>
<i>S. J. Kardell.</i>	<i>A. F. Broström.</i>	<i>A. G. Jönsson.</i>
<i>G. W. Svensson.</i>	<i>P. Waldenström.</i>	<i>A. Göransson.</i>
<i>Anton Hahn.</i>	<i>Emil Olsson.</i>	<i>P. A. Romberg.</i>
<i>And. Olsson,</i> Mårdäng.	<i>J. August Sjö.</i>	<i>H. Eriksson.</i>
<i>Per Nilsson.</i>	<i>Jonas Andersson</i> i Vårgårda.	<i>J. P. Jansson.</i>
<i>E. Norman.</i>	<i>Oscar Larsson.</i>	<i>Gustaf Anderson,</i> Himmelsby.